

(51)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀρχαίας Φιλοσοφίας τῇ
Γ' ταλῶμ.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Πυθαγοεικῆς Αἵρεσεως.

Kεφαλὴ καὶ θεμελιώτες τῆς Γ' ταλωτῆς Σχολῆς εἰσά-
θησαν Πυθαγόρας, ὃς τις ἐγένετο εἰς τὴν νῆσον Σά-
μον, χεδὸν 564 ἔτη περὶ τὰ ποιῶν ἐτις. Οὗτος εἰμικ-
θύτευσε πρῶτον εἰς τὸν Εὔρυδάμαντα (1), τὸν δόπογ-
ρον Κρεοφίλα· μηδὲ ταῦτα εἰς τὸν Φαιρενίδην εἰς τὴν
Λέσβον, καὶ τέλος παῖταν εἰς τὸν Αὐαξίμαδρον, καὶ
εἰς τὸν ἴδιον Θαλῆν εἰς τὴν Μίλιτον.

Διὸ συμβιβλῆς τάτα τῷ Θαλῇ ἀπεδίμησεν εἰς τὴν
Φοινίκην καὶ Αἴγυπτον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμούθη δότο
τὰς ιερεῖς ὅλα τὰ μυστίεα τας, ἐδιδάχθη τὴν Γεωμε-
τρίαν, καὶ Λαϊρονομίαν. Τὰ ἔλειπον ακόμη ή Μαστική
καὶ ή βοτισήμη τῇδε ἀειθμῶν, τὰς ὁποίας τὰς ἐδιδάχθη
ἀπὸ τῆς Μάγκας τῇδε Χαλδαίων, ἢ τῆς Περσίας, εἰς
τὴν ὁποίαν τὸν ἔφερεν αἰχμάλωτον Καμβύσην, ὁ κα-
τακτητὴς τῆς Αἴγυπτου.

Ἐξαγοράζωντάς τον ἀπὸ αὐτῷ ὁ Ηγεμὼν τῇδε Κρό-
τωνιατῆς, ἐγένετο εἰς τὴν Σάμον, διείσκωντας ὅ-
μως τὴν πατείδα την τυραννομόρθινην, καὶ τὰς συμπα-
τιώνας τὰ ὄχι τόσον περιθύμης νὰ δεχθεῖν τὰς διδα-
σκαλίας τας, ἀπέρασεν εἰς τὰ Κρότωνα, Πόλιν εἰς τὸν
κόλ-

(1) Διογόνης ὁ Λαζέρτιος λέγει ὅτι πρῶτον εἰμικθύτευσε εἰς τὸν
Φαιρενίδην, καὶ ὑπέρειν εἰς τὸν Εὔρυδάμαντα. Εν τῷ βίῳ Πυθαγο-

κόλπου τῆς Τάραντος ἢ τῷ Καλαβρέᾳ, οἱ ὅποια τὸς
καιρὸς εἰκίνεις ὀγούμαζετο ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς δυτι-
κίας, ὅπῃ αὐτῷ ἐκατοικήσαντες Μεγάλη Εὔλας, ηδὶ ἀ-
νοίγωντας αὐτῷ τὴν χολιώτα, απόκτισε σῖα μεγά-
λου αεροθυρίου παθητόν.

Οι βοπιμότεροι από τις οπαδάς της Εύπεδρης
κλῆς ὁ Αἰραχαλτίος, ὁ ὅποιος υπέθετον αρχὰς ὅ-
λων τοῦ πρωτομαγίου συμφωνίας καὶ φιλοσοφίας,
ἀπέδωε μέσα εἰς τὰς φλόγας τῆς Αἴτνης, εἰς τὰς
ὅποιας λέγουν ρεξικοὶ ὅτι ἐπεσε θεληματικῶς. Αρ-
χύτας ὁ Ταραντίος, ὁ ὅποιος ἐφύρικε τὸν διπλα-
σιασμὸν τῆς κύβης, καὶ ἐσάθη περῶτος, ὡς ἐφύριμωσε
τοῦ Γεωμετρείων εἰς τῶν Μιχαηλίων. Τίμαιος ὁ Δο-
κτὸς, ὃς τις συμέργασθε περὶ Κόσμου βιβλίον, ἀπὸ τοῦ
ὅποιον ἔδωκείδη πολλὰς γνώμας ὁ Πλάτων. Φιλόλαος
ὁ Κροτωνιάτης, ὁ ὅποιος γομίζεται ως περῶτος εἰσηγη-
τὴς τῆς κινήσεως τῆς Γῆς. Άλκιμέων ὁ Κροτωνιάτης,
Ιππασος ὁ Μεταποντίνος, Εὔδοξος ὁ Κρίδιος, καὶ
Επίχαρμος ὁ Κῷος. Τῆς αὐτῆς Αἰρέσεως τῆς καὶ ὁ
Ιππαρχος, ὁ ὅποιος περῶτος αἱγάλυψε τοὺς αἱαπό-
δισιν τῇδε αἰτέρων ἀπὸ Δυσμᾶς εἰς Ανατολᾶς, ἀπὸ
τοῦ ὅποιαν θυμάται η ἀναπόδισις τῶν ισημεριῶν
συμεῖσαν, καὶ ἐκαμε καὶ τὸν καπέλογον τῇδε αἰτέρων.

Οἱ μαθῆται τῶν Πυθαγόρεων εἰδιαιρεῖσθαι εἰς δύω
κλάσεις εἰς ἀκροαματικὲς, ή γυνιτίσ, οἱ όποιοι εἰλέ-
γοντο Πυθαγορικοί, καὶ εἰς ἀκοσματικὲς, ή ἀπλικές
ἀκροατές, οἱ όποιοι εἰλέγοντο Πυθαγόρεοι. Οἱ περιώ-
τοι ἔζων μαζί τα κατά την Βάπτον κοινότητες, καὶ ἔχο-
ρθσαν εἰς τὰ ἀνδότερα μυστήρια τῆς διδασκαλίων τα-
ς εἰς τὸ όποιον τὸν δοὺς Ἐφθαραν, αὗταί οὔτεραι λίτη-
μια μεγάλην δοκιμίων, καὶ τινὰ αὐτηρὰ ποιησεῖ-
σιαπέντε, καὶ δοὺς τὸν ἕκοον, αὗται τινὰ νύκτα, καὶ όπι-
δον λίτος σῆμα τῆς απέτασμα. Οἱ ἐπότεροι ήτον ἐκεῖ-
νοι, όποιοι συμέβεχον καὶ ἀκροδιάσται τὰ μαθήματα,
ὅπερ παρέδιδον εἰς τὸ κοινὸν, ταὶ όποια ἐσρέφοντο πε-
ρὶ τὰς κυριωτέρας καρόντας τις Ηὔδην.

Ο: Πυθαγόρας ἐκαλλιέργησε πολλὰ τῷ Γεωμετρίᾳ, Αὐτοῦ μάθηταὶ, καὶ Ματικῶν, τὰς ὁποίας καὶ παπεπλύτησε μὲν θάφορα ἐφοιρέματα, διπολὺ τὰ ὁποῖα τὰ ἀξιολογώτερα εἶναι τὸ θερινον θεώρημα τῆς ἡμέρας ὥρας τοῦ ὄρθογωνίων τετράγωνων παραγενόσης, καὶ οὐ εὕρεστις τῷ Μονοχόρδῳ.

Τῷ Φιλοσοφίᾳ, τῷ ὅποιαν ἀυτὸς φράτος ἀνόμασε μὲν τότε τὸ ὄνομα, τῷ διαμρήσει εἰς Θεωρητικῶν καὶ Πρακτικῶν. Εἰς τῷ φράτην ἐπραγματίσετο τῷ Θεῷ, τῷ Τυχῇ, καὶ τῷ τῷ ύλικῶν φράγματι. εἰς τῷ διατέραν τῷ τῷ Ηθικῷ. Τὸν Θεού τὸν ἐδόξαζεν σὺν πνεύμα, οὐ μίαν νοερὰν διάδημαν, διαμεχυσθένταν εἰς ὅλην τῷ φύσιν, εἰς τῷ ὅμινον τὸν ἐδόξαζεν εἰς ὅλην τῷ φύσιν, εἰς τῷ Δαιτοῖς τὸν ἐδόξαζεν, καὶ τῷ Ηρώας. Τὰ ύπερ Σεληνίων ἐδόξαζεν οὐδὲν διοικεύνταν διπολὺ τῷ θείᾳ Πρόνοιαν· τὰ ύπερ Σεληνίων, ἄλλα διπολὺ τῷ θείᾳ Πρόνοιαν, καὶ ἄλλα ἄλλα διπολὺ τῷ Εἰμαριθέντι καὶ Τύχῃ. Τὰς τυχὰς τὰς ἐτοχάζετο ὡς μέρη τῆς κοσμίας τῷ Θεῷ, καὶ ἐδόξαζε τὴν μετεμψύχωσιν, τῷτ' εἴσι τῷ μεταβασιν τῷ τυχῶν διπολῶν πτυχαῖς εἰς ζῶα, καὶ διπολὰ εἰς εἰκείνυς, τῷ διπολῶν παρέλαβεν, ὡς εἴπομεν αὐτοτέρῳ, διπολὰ τὰς Ιγνδίας· διὸ ὃ καὶ απέφερε τὸ νὰ Σανατόρη ζῶα, καὶ νὰ τὰ γέργη· ἀγκαλὰ μερικοὶ παλαιομεταβατέοντες αὐτὸς τὸ ἔκαμψε θάλατταν διπολακρυνή τὰς αὐθρώπιας, διπολὺ τὸ αἷμα, τῷτ' εἴσι τὸν φόνον, καὶ διὸ οὗτοι εὐεισπλαντίσαντες τὰ φυτικὰ βρώματα υγιεινότερα. Τῷ αὐθρώπινῷ διδαιμονίᾳ τῷ ἔθετον εἰς τὸ ασύδειν ἀπαλλαγῆσαι διπολὺ τὰς δεσμάς, καὶ τὰ ἐμπόδια τῆς σώματος, εἰς τὰ ὄποιον τὸν ἱκολόθυσε καὶ ὁ Πλάτων· καὶ εἰς τότε ἀραιαὶ απέβλεπον οἱ θάφοροι βαθμοὶ τῷ παθαίσμων, τῆς ψυχήσεως τῷ νοοῦ, τῷ τῷ θεωριῶν, καὶ τῷ παλαιπωειῶν τῆς σώματος, ὅποις ἐδιόρειζε. Τὸν Κόσμον τὸν ἐδόξαζεν αἵδιον, καὶ αὐτὸς φράτος τὸν ἀνόμασε Κόσμον, ὅποις θέλει νὰ εἰπῃ ταῦτα. Εἰς τὰς κινήσεις τῷ υρανίων σωμάτων ἐφαγτίζεται μίαν κάποιον

συμφωνίαν καὶ αἵρμονίαν, δύοις μὲν ἐκείνην τῷ μεσοτοῦ φθόγκων, οὐδὲν ὅποια δῆλον δάσημα δεῖ. ακάτεται εἰς ήμᾶς.

Ἐκεῖνοι, ὅπερ διεδέχθησαν τὸν Πυθαγόραν εἰς τὴν χολήν την, εἶναι Λειταῖος, ὁ ὅποιος ὑπανδροῦθη τὸν Θεανῶ χίραν τῆς Πυθαγόρεω, καὶ ἐδίδαξεν ηγεῖ τὰς δύω γένες, ὅπερ ἀρέτην ὄρφωνταις, τὸν Μνήσαρχον, καὶ τὸν Τιλαυγῆ, διποτὸς τὰς ὅποιας ὁ φράτος διεδέχθηκεν ὑστερα τὸν Αεισαῖον, τὸν ὅποιον Μνήσαρχον τὸν διεδέχθηκε Τύδας ὁ Κροτωνιάτης, εἰς τὸν ὅποιον ἐτελείωσεν οὐδὲν χολὴν τῷ Πυθαγορεικῶν, δῆλον τὴν καταστροφὴν, ὅπερ συμέβη εἰς τὰ Κρότωνα, οὐχὶ ὅμως καὶ οὐδὲν Αἴρεσις των, οὐδὲν διαστάρι εἰς πολλὰ μέρη, καὶ διεπτρήθη πολὺν καιρὸν.

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Ελεατικῆς Αἴρεσεως.

Η Αἴρεσις ἀυτὴ ἀνομάδην δόπον τὸν Ελέαν, πόλιν τῆς μεγάλης Εὔβοιας. Αρχὴν ἔλαβεν δόπον τὸν Ξενοφανέα τὸν Κολοφώνιον, ὁ ὅποιος θεραπεύαντας τὸ δόγμα τῷ Πυθαγορεικῶν περὶ τῆς αἰδίοτητος τοῦ Κόσμου, δεῖν ἐδέχετο εἰμὶ μίαν μόνην ψύσιαν, καὶ γάτως ἐδώκε τὰ φροοίμια εἰς τὸ ἀσεβέσταν σύσιμα, ὅπερ ἐξέθετο, καὶ εἰς πέρας ἔφερε τὸν ἀπερασμένον αἰῶνα ὁ Σπινόζας, περὶ τῆς ὅποια ρίθησεται μῆταῦτα.

Τέτον τὸν Ξενοφανέα τὸν διεδέχθη φράτον Παρμενίδης ὁ Ελεάτης, ὁ ὅποιος δύω μόνον σοιχεῖα ἐδέχετο, τὸ πῦρ καὶ τὴν γλῶν, καὶ ἐθετε τὴν γλῶν εἰς τὸ καέβον τῆς παντός (1). ἐπειτα Μέλιαρος ὁ Σάμιος.

(1) Πρῶτος δὲ ἦτος τὴν γλῶν ἀπέφλιτο σφαιροειδῆ, καὶ οὐ μέσω κατ-

μη ταῦτα Ζίνων ὁ Εὐλεάτης, ὁ ὅποῖος φρῶτος λέ-
γει, ὅτι ἔχειτο παραμνήματα περὶ Διαλεκτικῆς, τὰ
ὅποια λέγει ὁ Λευτούλης ὅτι απέβλεπον τούτου
τερον εἰς τὴν σοφιστικὴν τέχνην. Τούτη τότε τάται
διεδέχθη τὴν Λίρεσιν Δούκιππον ὁ Εὐλεάτης, ὁ ὅ-
ποῖος φρὸν παύτων αὐτοκαίσεται τὴν σωματικὴν Φιλο-
σοφίαν, εἴτ' ἐν διδασκαλίᾳ τῷ ἀτόμῳ, διρεθεῖσαν
φρότερον δότο Μόχον τὸν Φοίνικα. Καπόπι απὸ τοῦ
εἰσάθη Διμόχειτος ὁ Αὐδηέτης, ὁ ὅποῖος ὅξαπλωσε
πολλὰ αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν τῷ ἀτόμῳ, καὶ ἐγίνε-
περίπισος δέ τὸν γέλωτα, ὅπερ ἔκαμψε εἰς κάθε
φράγμα, καὶ διὰ τὴν μεγάλην βέλαν, ὅπερ ἔκαμ-
ψε τοὺς τέλη τῆς μακροτέτης ζωῆς τι, δύγαζω-
τας τὰ μάτια ταῦτα, διὰ νὰ φρόσηται καλλίτερα εἰς τὴν
μελέτην καὶ θωράκιαν.

μελέτηι καὶ θεωρίαιν.
Τὰ ἀντὶ περὶ τοῦ αὐτόμαν δόγματος τὰ ἐνηγκαλί-
δηι προσέτι καὶ Ηράκλειτος ὁ Εφέσιος, ὁ ὅποῖος ε-
κλαει δῆλα ὅλα τὰ αὐθρώπινα φράγματα· καὶ δῆλα τὸ
μῆσος καὶ τὴν καταφρόνησιν, ὅπερ εἶχε φρος τὰς αὐ-
θρώπικς, ἀπέρασε τὸ περιεπότερον μέρος τῆς ζωῆς τα-
μέσσα εἰς τὰς λόγικας.

μέσα εις τὰς λογικές.
Διεδέχθησαν τέλος πάντων τινὲς Ελεατικῶν Αἴρο-
σιν Πρωταγόρας, ὁ ὅποῖος μὲ τὸ γὰρ ἔβαλε εἰς αὐτούς
φιβολίαν τινὲς ὑπαρξίν τῷ Θεῷ, σέζωρέσθι ἀπὸ τὰς
Αἰθίων, καὶ Λυνάξαρχος, ὁ ὅποῖος, ἀφ' ἧς τὸ γένος
λακονικόν οὐ τύραννος εἰς τὸ γενέσθαι γὰρ νὰ τὸν κο-
παΐσῃ, ὑπέφερε θυνταίως τινὲς τιμωρίαν, λέγωντας
μὲ

καὶ οὐδὲ μόνον σίνας σοιχεῖα πῦρ καὶ γλῶ. καὶ τὸ μὲν, μημειρυμένην ἔχει· τὸ δὲ, ὑλης. Γενέσιγετε αὐτῷ πόπων οἴξ Ηλίου φωτὸν γῆμεθα· αὐτὸν δὲ ὑπάρχειν τὸ θερμὸν καὶ τὸ φυχεόν, οἵδε ἀνταπόκειται σινεσιάς, καὶ τὸν φυχεόν καὶ τὸν τύπον τούτον εἶναι, καὶ τὰ μέμινται καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς, παρότων χειδὸν ἐκτιθέμενος τὰ δόγματα (Διογή. ὁ Λαζέρτιος. Εὐ τοῖς βίοις. Βιβλ. Θ. Τμῆμ. 22.).

μὲν ἀπαρσεῖσιν ψυχῆς, πεύσει πτύσει τὸν Αἰράξαρο
„χειθόλακον· αὐτὸν γένεται Αἰράξαρχον καὶ πτύξεις.

ΑΡΘΡΟΝ Γ.

Περὶ τῆς Αἴρεσεως τῷ Πυρρώνιδῷ,
& Σκεπτικῷ.

Πυρρών Εἰλεάτης καὶ αὐτὸς, καὶ μαθητὴς Αἰράξαρχος,
σωσκρότισε μίαν γένει Αἴρεσιν, τῆς ὄποιας τὸ αἷγιω-
μα ἕπει τὸ ἀμφιβάλλει περὶ παῖταν, καὶ οὐ ὄποια
ἔλαβε δάφνος σύμματον· Πυρρώνικὴ δηλονότι, ἀπὸ πε-
πρῶτου εἰσηγήτων· Αἰποριτικὴ, ἀπὸ τὸ δόπορεῖν· Σκε-
πτικὴ, καὶ Ζητητικὴ, ἀπὸ τὸ σκέπτεσθαι καὶ ζητεῖν τὴν
ἀλήθειαν, χωρὶς νὰ ἥμπορεν ποτὲ νὰ τὴν ἴδων καὶ
νὰ τὴν εὕρεν. Εὐθετικὴ, ἀπὸ τὸ ἐπέχειν, εἴτε γε
ἐμποδίζειν κάθε σωσάντεσιν· καὶ Αἰκαταληπτικὴ, ἀπὸ
τὴν αἰκαταληπτίαν, σπεῖ εδόξαζον, οὐ ἔλεγον ὅτι εἰ-
χον εἰς κάθε πρᾶγμα.

Αὐτοὶ ἔλεγον ὅτι δοὺ εἶναι εἰς τὴν φύσιν κάγκια
πρᾶγμα, σπεῖ νὰ ἥμπορῃ καθ' ἑαυτὸν νὰ ὄνομαδῇ ἀ-
ληθίων, οὐ διδέεις, δίκαιον, οὐ ἀδίκον, τίμιον, οὐ ἀτι-
μον, καὶ ὅτι δοὺ ιχθύερμη τίποτες, δοὺ καταλαμβά-
νομην τίποτες, δοὺ ἥμπορεμην νὰ καταφίσαμεν τίπο-
τες· ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα κρέμανται ἀπὸ τὴν περόλιψιν, καὶ
τυφλῶν σωάθειαν τῷ αὐθρώπῳ.

Μία τόσον ἀππός Αἴρεσις δοὺ ἔλειψε μὲν ὅλον τὸ
νὰ ἀφίσῃ καὶ αὐτὴ τὰς ὀπαδές της, ἀπὸ τὰς ὄποιας οἱ
δηπσιμότεροι εἶναι Εύρυλοχος, Εὐκαταῖος ὁ Αἴδηνεί-
της, Ναυσιφαίνης ὁ Τίτιος, καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος, εἰς
τὸν ὄποιον ἔθελε σβέσην αὐτὴν οὐ Αἴρεσις, αὐτὴ δοὺ οὐ-
θελε τὴν αἰατήσῃ μὲν ταῦτα σὲ ύπαρχης, Πτολο-
μαῖος ὁ Κυριναῖος, οἵτις ἀφισε πολλὰς ἀπαδές,
τὰς ὄποιας τὰς ἐπαειθμεῖ Διοδήνης ὁ Λαέρτιος εἰς τὸ
Θ. βι-

αὐτοβιβλίον, ἀπὸ τὰς ὄποιας ὁ πλέον ἐπιτημόπερος
καὶ Σέξτος ὁ Εμπειρικὸς, ὁ ὄποιας ἔκμαζεν ἐπὶ τῷ
Αὐτοκράτορος Αὐτονίνῳ τῷ Εὐσεβεῖ, καὶ εἰς δέκα βι-
βλία τῷ, δείχωντας ὅτι ἴξερε πολλά, διδασκεῖται
ὅτι δέος ἴξερε τίποτες.

ΔΡΟΡΟΝ Δ.

Περὶ τῆς Φιλοσοφίας τῷ Ρωμαίῳ.

Οἱ παλαιοὶ Ρωμαῖοι (Ρωμαῖοι), ὄντες ἐπιδε-
δουλοὶ ἔλως διὰ ὅλως εἰς τὰ πολεμικά, διὸ ἔλαβον
κάμπιαν φροντίδα τῷ ἐπιτημῶν, τὰς ὄποιας τὰς ἐ-
σοχαῖς οὐτοῦ ὡς βλαπτικάς, καὶ ίκανὰς πολεμώπερον νὰ
ἐκνεύσῃσαν τῶν αἰδείαν, καὶ ράμψη τῷ στρατιωτῷ,
καὶ τῶν αἰδείαν, καὶ νὰ τῶν αἰξήσῃν. Έθε-
κανδρὰ νὰ τῶν κρατιών, καὶ νὰ τῶν αἰξήσῃν.
Καὶ κανένας Φιλόσοφος διὸ απαριθμεῖται παρὰ αὐτοῖς
εἰς τὸν καυρὸν τῷ Βασιλέων, καὶ πολλὰ ὀλίγοι εἰς
εἰς τὸν καυρὸν τῷ Κονσόλων. Η καλλιέργεια τῷ ἐπιτη-
μῶν διὸ ἄρχισαν εἰς αὐτὰς, εἰρηνὴ ὥπόταν ἄρχισαν
νὰ ἐπιμίσγωνται μὲ τὰς Εὐλληνας, ὅπου καὶ κάμ-
πιαν Λίρεσιν διὸ ἐσύστησαν αὐτοὶ καθ' ἑαυτὰς οἱ Ρω-
μαῖοι, ἀλλὰ ἐπροσκοπήθησαν ἄλλοι εἰς μίαν, καὶ
ἄλλοι εἰς ἄλλων ἀπὸ τὰς Λίρεσιν τῷ Εὐλλήσιν.

Καὶ ἀπὸ μὴ τῶν Πυθαγορικῶν Λίρεσιν ἦτορ ὁ
Εὔπιος, καὶ Νιγίδιος ὁ Φιγύλος, καὶ Κάτων ὁ Κινσο-
εῖρος. Λίρεσι δὲ τῶν Ακαδημαϊκῶν, Μάρκος ὁ Βρε-
πεῖρος, καὶ Μάρκος Τερεντίος ὁ Οὐάρρων, καὶ Μ. ὁ Πίσ-
τος, καὶ Μάρκος Τερεντίος ὁ Κικέρων. Λίρεσι δὲ τῶν Σπωΐ-
κῶν, καὶ Μ. Τίτος ὁ Κικέρων. Λίρεσι δὲ τῶν Σπωΐ-
κῶν, Σπωΐων ὁ Αφεικανός, Μέτιος ὁ Σκούλας,
Κάτων ὁ Ττικαῖος, Λ. Αὐγοῖος ὁ Σεύκεας, ὁ ὄποιος
ἐγέρηται εἰς Γορδούναν τῆς Ιωνίας, καὶ ἐγκρατίσε-
διδάσκαλος τῷ Νέρωνος, Επίκηπτος Ιεραπολίτης, ὁ
ὄποιος ἦτορ ἀπὸ τῶν Φρυγίων, καὶ ἐχειμάτισε δύλος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΕΡΓΗΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

τῷ Ε'παφροδίτῃ, αξιωματικῷ τῷ Νέρωνος, καὶ τελεσταῖος Μάρκος Αύρηλιος ὁ Αὐτοκράτωρ. Α'πό δὲ τῶν Επικέρειον, Λεκρήτιος ὁ Χάρων, καὶ Πλίνιος ὁ νεώτερος. Α'πό τῶν Περιπατητικῶν, ὁ Θηραμνίων, Αὐδρόνικος ὁ Ρόδιος, Αλέξανδρος ὁ Αφροδισιανός, ὁ ὅποιος περώτος ἐδιοίκησε τῶν Περιπατητικῶν χολιῶν, συστηθεῖσαν ἀπὸ Μάρκου τὸν Αύρηλιον, καὶ Λ. Βιρων, καὶ Σεβιηνός δὲ Βοΐτιος, ὁ ὅποιος ἤκμασεν εἰς τὸν Ε'. αὖτα, καὶ ἔγινεν ἀπόστολος δῆλον τὰ πάντα βιβλία, σὺν οἵδωκε περὶ Παραμυθίας τῆς Φιλοσοφίας (1).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΤΟΜΟΣ ΝΕΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

K E-

(1) Τὸ τὸ βιβλίον μεταφράζει καὶ εἰς τῶν ἐδίκτων μης ἄλλων καὶ γλωσσαῖς πάροι Μάξιμος τὸν Πλαστίδην, μέρος εἰς πεζοὺς φρίστη, καὶ μέρος εἰς ἔμμιθον, καθὼς εἶναι καὶ τὸ Λατινικόν: εἶναι ὅμως σπίκιδοτον, καὶ δειλοκεται χειρόγεναφον καὶ ἄλλο, καὶ εἰς τῶν πατείδαμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Εὐλογίας. Φιλοσόφων.

E, φαίνεται τῷ Φιλοσόφῳ τόσον εἰς
τὴν Εὐλάδα, σόσον καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐμάχοντα
πρὸς αὐτούς, καὶ μάλιστα αἱ τέσσαρες, ὅπερ εἶχον
τὴν κυριότητα ἐπανω εἰς τὰς λοιπὰς, διλαδή ή Α-
καδημαϊκή, Περιπατητική, Στωϊκή, καὶ Επικρέτος, α-
νεργατική περὶ τὰς ἀρχὰς τῷ εὖδικῷ μας ἔτες εἰς τὴν Α-
λεξανδρειαν σὺν νέος βόπος τῷ φιλοσοφεῖν, ὁ ὅποιος
μοκός εἴηται αὐτοῦ, νόμιμος, καὶ ὄρθος· νὰ μὲν
προσκολλῶνται διλαδή εἰς κάμμιαν Λίρεσιν, αὐτὰ νὰ
δηλέγουν ἀπὸ ὅλας ἐκεῖνο, ὅπερ ἵθελον δύρεθῇ ὅτι
ἔχει πειστεῖτε τοιχού Εὐλεκτική, διλα-

Αὐτὴν τὴν Σχολὴν ὀνομάζουσι Εὐκλεητικήν, διλογίαν
όποια ἔκλεγεν, καὶ πρῶτος εἰσηγητής τῆς ἐσάρθι
ό Ποτέμων, οὗτος καὶ Θρέμμα τῆς Αλεξανδρείας,
οὗτος δὲ τὸν εἰλούθεροτατα, καὶ τῶν διπτίσιμον Βιβλιο-
θήκην τῆς Πτολομαίου, συνεβέρει κατ' ἐκείνας τὰς
μετατροπὰς από της μέρος πλῆθος αὐδρῶν γεμιμα-
χόντας, καὶ φιλοσόφων κατέτεινε Λιρέσεως.

τυμών, καὶ φιλοσόφων κάτε Αἰρεσίως.
Εἰς τότο τὸ κειτικὸν θύμος τῆς Φιλοσοφίας ἐπέδο-
θησαν δύναμις οἱ φρῶτοι Χεισιανοί, οἱ ὅποιοι διπορ-
ράπιζωνται καὶ κράτος τῶν ὅπικέρεον Αἴρεσι, ὡς
πολλὰ σκαντισμένοι εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, ἐχάλεξαν ἀπὸ
τὰς λοιπὰς ὅσα δοὺς σκαντιόνοντο εἰς αὐτὸν, καὶ διὰ μὴν
τῶν Διαλεκτικῶν ἐφροτίμησαν τὸν Αἰρεσιοτέλην, διὰ
δὲ τῶν Ηὔθικῶν, τὰς Σπωϊκάς. εἰς δὲ τὰ περὶ Θεού,
Δαιμόνων, Αγγέλων, καὶ τῆς αὐθωπίνης φυχῆς, τὸν
Πλάτωνα, φροτίμωντας τότον εἰς αὐτὸν ἀπὸ κάτε-
ἄλλον Φιλόσοφον, ὡς αὐτὸν τὰ δόγματα τάτα ἐπλη-
σίαζαν περισσότερον εἰς τῶν χεισιανικῶν θρησκειῶν.
Πρῶτος αὐτῆς τῆς χολῆς ἀπὸ τὰς Χεισιανὰς ήσα-
ει,

νι, καὶ τὸν Σιδέταν, ὁ Αὐθωνογόρας, τὸν ἐποῖος πὺ
διεδέχθηκεν ὁ Παύλουσ, εἶτα ὁ Λαζαρός Κλήμης ὁ
Αλεξανδροῦς, Ωρευλήνης, Ηράκλειος, ὁ Αγιος Ανα-
τόλιος, Επίσκοπος τῆς Λαοδικείας, σὰς τις ἐφροσυλ-
λίθη ~~πλημμύρερον~~ εἰς τὸν Αεισοτέλην, ὁ Αρνόβιος,
ὁ Δακταντίος, ὁ Ευσέβιος, ὁ Αγιος Αὐγουστῖνος,
Αγιος Ειρηναῖος, Ιωσῆτος ὁ Μάρτυς, ὁ Σωμέσιος,
καὶ οἱ πολλοί άπότεροι τῶν Αγίων Πατέρων τῆς ἀρχαιίας
Εκκλησίας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΓΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΦΟΡΓΑΚΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΟΡΓΑΚΗΣ

(61)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Πλατωνικοῦ γνώσεως.

μως, τοι αὐτεισάξῃ φυτι της λευκανίκης.
· Εγένετο δέ τοι τὰς ὄπαδάς τε εἰς τάτους τὴν περι-
πώδη Λίρεσιν, ἀπὸ τὰς ὄποιάς ὅπισημότεροι ἦτον δ
Εἰρηνίος, καὶ ὁ Πλωτῖνος, ὁ ὄποιος εἰσέφρισεν εἰς
τὴν Ρώμην τάτους τὴν γένεαν Λίρεσιν, καὶ ἔχοντες

ἀντεῖ μαθητὰς Αὐγούστου, ἢ Αὐγούστου τὸν Τόσκον,
Παυλίνον τὸν Σκυθοπολίτην, Ευσόχιον τὸν Αλεξανδρέα,
Ζήδονα τὸν Αραβα, Ζωτικὸν, Κατευκόν, Φέρμον,
Μάρκελλον, Ορόντιον, Σαβινίλον, καὶ Ρογατιανόν.

Προσάτις αὐτορόποτος αυτῆς τῆς Αἰρέσεως, καὶ ἔχθρος τῆς Χεισιανῶν απονδος περιεστότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας, εἰςάθη ὁ Περφύριος, ὁ ὅποῖς εἶχε μαθητὰς Θεόδωρον τὸν Γαδαρέα, καὶ Ιάμβλιχον τὸν Χαλκιδέα, ὃχι καπώτερον ἀπὸ τὸν Διδάσκαλον εἰς τὴν φύμιαν, καὶ τὴν καὶ τῶν Χεισιανῶν λύσαν. Τότον τὸν διεδέχθηκε ὁ Λιδέσιος, ἀπὸ τὸν ὅποῖον προῆλθον ὁ Αντώνιος, ὁ Χρυσανθίος, ὁ Σαρδιανὸς, ὁ Περίσκος, Ευσέβιος ὁ Μαύδιος, καὶ Μάξιμος ὁ Εφέσιος, ὁ ὅποῖς ἐμπόρεσε νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὸ μέρος της Γαλιανὸν τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ νὰ τὸν κάμη νὰ δοτούσῃ ἀπὸ τὴν χεισιανικῶν θρησκείαν.

Αὕτη ή Αἰρεσίς ἔλαβεν ὄπαδὺς καὶ εἰς τὴν Αττικὴν, εἰς τὴν ὄποιαν τὴν ἔφερε Πλάταρχος ὁ Αἰθινῖος (δύλιφορος ἀπὸ τὸν περίφημον Φιλόσοφον καὶ Ισορικὸν Πλάταρχον τὸν Χαιρωνέα, ὃπερ ἤκμασεν ὅπερ Καίσαρος Τραϊανῷ), ὁ ὅποῖς τὴν ἔδιδάχθη εἰς τὴν Αλεξανδρειαν ἀπὸ τὸν Γεροκλέα, ἢ οἱ ολυμπιόδωρον κατ’ ἄλλας· ηδὲ δοὺς ἐμπόρεσε νὰ αἰοίξῃ χολεῖον εἰς τὰς Αἰθιώπias, εἰμὶ εἰς τὸν Δ'. αἰῶνα ὅπερ τῆς βασιλείας Θεοδοσίας τὸν Αὐτοκράτορος, εἰς τὴν ὄποιαν τὸν ἥκολαθησαν ὁ Συριανὸς, ὁ Πρόκλος, ὁ Μαρίνος, ὁ Δαμάσκιος, καὶ ὁ Συμπλίκιος.

Αἴποδηνίσκωντας ὅμως Ιαλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὁ πρῶτος προσάτης αὐτῆς τῆς Αἰρέσεως, ἀρχιστροφός τες ἀρχαὶ τῆς Ε'. αἰῶνος νὰ ἀπανθῇ, καὶ νὰ ξεπέφτῃ τόσον, ὃπερ εἰς τὸν 5'. αἰῶνα, ὅπερ τῆς βασιλείας της Ιαστινιανῷ, ἐσβέσθη τελείως.

Διάβασις τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὰς Ἀραβας
& Μαύρας.

Αἱ ὅπεραι **τῷ** Βορείων Βαρβάρων εἶχαν ἀφαί-
ση οὐδὲ τὸ Ρωμαϊκὸν Βασίλειον εἰς τὴν Δύσιν, καὶ
συγκατέθεται μᾶζι μὲν αὐτὸν καὶ ὅπιστίμας καὶ γερμ-
ματα. Εἰς τὴν Αὐτοκλινὴν πάλιν αἱ ἀδρέκοποι δύσφο-
ραι, καὶ αἱ καταδρομαὶ, ὅπτε ἐκίνησε καὶ τῷ Φιλοσό-
φῳ Λέων Αὐτοκράτωρ ὁ Ἰσαυρικὸς, ἔρριψε τὴν Φρ-
οφὴν εἰς ἄκρα αἰτοίαν καὶ χαιώσιν. Οὐδέ τοι ε-
πορτεῖται ἔχει, ὅπτε ἐφφίνετο ὅτι ὅλιγον ἔθετε νὰ
ἔλπιζῃ νὰ εὕρῃ καταφυγὴν, εἰς τὴν Αὐτοκλινὴν
κοντὰ εἰς τὰς Ἀραβας, καὶ Μαύρας.

Οὗτοι, αφ' ἧς τὰς ἐπεσκήνεις χεῖρας εἰς τὸν Η-
μίαντα, σὺν αὐτίχεαφοι τῷ Αὐτοκράτορει, ἀρχισαν νὰ
τὸ μεταφράζεται εἰς τὴν γλῶσσαν τὰς, νὰ τὸ απεδάζεται,
καὶ νὰ τὸ χολιαζεται· καὶ ἐκτενόμορφοι μὲ τὰς κατακτή-
σεις των εἰς τὸν Αὐτοκλινὴν, καὶ Ισαυρίαν, ἔφερον μᾶζε-
τας, ὅπτε καὶ αὐτοὶ ἐπήγαινον, καὶ τὴν Φιλοσοφίαν τῷ Αὐ-
τοκράτορει· αὐτοὶ μορφωμένων ὅμως διποτὲ τὰς μεταφρά-
τας καὶ χολιαστας, διποτὲ τὰς ὅποις οἱ πρωτόδουτες ή-
ταν Λαζαρέος, Αλφαράβιος, Γάκωβος ὁ Αχίνδιος,
Λαζαρίγιας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἀθλίας καταράσεως τῆς Φιλοσοφίας ὑπὸ κάτω εἰς τὰς Σχολασικές.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Θ. ΠΕΤΡΟΥ

Ο Λεισοτέλης μετμορφωμός (μεταμορφωμός)
ὅπως λέπει τὰς Αἴραβας, μεταφρασμός ἐπειτα εἰς τὸ
λατινικὸν, ἀρχισε νὰ κατέχῃ τὰς καθέδρας τῆς Πα-
εισίας, τῆς Οξονίας, καὶ τὸν λοιπῶν θρησκῶν χολεῖαν
τῆς Εὐρώπης, ὅπερ ἀγέρει τὸ μέγας Κάρολος, εἰς
τὸν ὄπερ αὐτὸν νέα Λεισοτέλαιραβικὴ Φιλοσοφία,
ἥδη τινὲς κατοχήν, ὅπερ ἔλαβεν εἰς ὅλα τὰ χολεῖα,
ῶνομάδη Σχολασική.

Διηρέθη καὶ αὐτὸν μὲ τὸν καιρὸν εἰς δύο Λιρέσεις,
λόπο τὰς ὁποίας οὐ μία ὕνομάδη τῷ Ονοματικῷ,
ἐπειδὴ οἱ ὄπαδοι τῆς ἔλεγον, ὅτι αἱ θυμαὶ καὶ καθό-
λιγ φύσεις συνίσταται εἰς μόνα τὰ ὄνοματα, ὅπερ ἐ-
σὶ τὰ θύμη, καὶ τὰ εἴδη δοὺ εἶναι ἄλλο, εἰμὶ ἀντροί-
σματα τοῦτα ἀφηρημένα, χηματισμά παρ ίμῷ, καὶ
μορογιοργμάτα εἰς κάποια ὄνοματα, χωρὶς νὰ εἶναι
μοράγματα ὑφεσῶτα μοραγματικῶς εἰς τινὲς φύσιν, οὐ
όποια δοὺ θάγει, εἰμὶ μόνον ἀπομα, καὶ οὐ ἄλλη
ἐλέγετο τῷ μοραγματικῷ, οἱ ὄποιοι ἔλεγον ὅτι χω-
ριστὰ λόπο τὰ ἀτομικὰ μοράγματα ὑφίσταται μοραγμα-
τικῶς εἰς τινὲς Φύσιν κάποια χήματα, καὶ κάποια
καθόλιγ φύσεις, αἱ ὄποιαι, ἀφ' ἧς ἐφαρμοδεῖν εἰς τὰ
ἄλλα μέρες μοράγματα, τὰ κάμνουν τάτῳ, οὐ ἐκείνες τὰ
εἴδος, τάτῳ, οὐ ἐκείνες τὸ θύμη.

Η γιώμη τῷ μοραγματικῷ, τὸν ὄποιαν ἀρχισε,
ὅπως εἰπεῖν, νὰ χεδιάζῃ Σεβηλῆνος ὁ Βούτιος, ιούζη-
στε καὶ ἐκοινώθη εἰς τὸν ΙΒ'. αἰώνα λόπο τὸν Οδόρδου
ιγγύμην τῷ Αγίᾳ Μαρτίνῳ τῷ Ταρναί, καὶ Επίσκο-
πον ἐπειτα τῷ Καμβραί, τὸν ὄποιον τὸν ακολέθησε

ΙΠΤ̄ος ὁ Λοριβάρδος, ὁ λεγόμυρος Γυαριοδιδάσκαλος,
πέποι έβαλε εἰς πάξιν, καὶ οὕτη γένεται τὸς γνώμας
τοῦ παλαιῶν Πατέρων τῆς Εκκλησίας, Αλέξανδρος
Λητος, ὁ ἐπονομαζόμυρος Διδάσκαλος αὐτού, Ρίτος,
Αλβέρτος, ὁ περσαγορούμυρος μέγας, Σαν-Τομάζος
Ακυίνος, ὁ λεγόμυρος Αγγελικός Διδάσκαλος, Σαν-
Βοναβούτέρας, ὁ καλέμυρος Σεραφεικός Διδάσκαλος,
Αιγιδίος ὁ Ρωμαίος, ὁ ονομαζόμυρος Θεμελιωδέστατος
Διδάσκαλος, καὶ Γαύνης Δάνης, ὁ Σκότος, ἢ Σκότιος,
ὁ λεγόμυρος Διδάσκαλος λεπτός.

ο λεγόμενος Διδάσκαλος λέπτος.
Πρῶτος, ὅπερ παρίγαγε τὸ φρόνημα τῷ Οὐοματικῷ,
καὶ εἰς αὐτὸν Ρόστελίνος, ὁ Αγγλος, ὁ ὅποις ὀλίγος
ὁπαδός διπόκτησε. Αφ' ἃ ὅμως τῷ αὐτέσπει Γαλιέλ-
μος Ουκαριος Διδάσκαλος τῆς Οξενίας, ὁ ὅποις ὠ-
νομάζετο ἀκατομάχιτος Διδάσκαλος, τῷ ἐνηγκαλί-
θισταν Ρικάρδος ὁ Σκίσετος, Γρηγόριος ὁ Ριμίνιος,
Γερμανὸς ὁ Βίελος, Πέρβος Αἰλίανος, Ιωάννης ὁ Γερ-
μανὸς, Καγγελάρειος τῆς Παρισίου, καὶ ἄλλοι· καὶ αἱ λο-
γομαχίαι τέταν τῷ δύῳ κομμάτῳ ἐπερχώρησαν ὅπι-
τοστούς, ὅπερ οἱ Οὐοματικοὶ ἔτις φορᾶς ἐξειδη-
τοστούς, καὶ αὐτοκαλέθησαν διπὸ τῷ Γαλλίᾳ.

σαν, καὶ αὐτοκαλέδησαν διπο τῶν Σχολικῶν.
Απὸ τότεν τῶν μάχων τῷ Οὐοματικῷ, καὶ τῶν
Πραγματικῶν οὐ μπορεῖ τινὰς νὰ συμπεράνῃ ὅποιον
Φυσικὸν καὶ ὄφιν εἶχεν ή Φιλοσοφία τῶν Σχολαστικῶν.
Οὐλη σωμίσατο εἰς λεπτολογίας καὶ ἔειδες περὶ λεξι-
δῶν, καὶ Δογμή, καὶ Μεταφυσική, καὶ Ηὔπολη, καὶ αυ-
τὴν Φυσική. Οὐλη ίστοροὶ εἴβαλθη εἰς τὸ νὰ συ-
ζητῆσαι ποίαι σύζητυσιν ἐπερπετε νὰ δώσουν εἰς τὰς γνω-
μας τῷ Αἰειτοτέλει, χωρὶς νὰ σύζετάσυν αὐτοῖς αἱ γνω-
μας τῷ Αἰειτοτέλει, μάλιστα ἀφ' ἑ διεφθάρη περῶτον
διπο τὸν Λ' μπελικῶντα, καὶ Θυραμνίονα (αὐτέρω
Κεφ. Β'. Αὐρθρ. Δ'. Ι. Β'.), ἐπειτα διπο τὸς Α"ρα-
βας (αὐτέρω Κεφ. Σ'.), οὐ μπορεῖσαν νὰ συμβιβα-
θεῖσιν μὲ τὸν ὄρθδυ λόγον, μὲ τῶν ἀλιθεατῶν, καὶ αὲ
τῶν φύσιν. Ή Α"ναλυτική τέχνη ἵτον χεδὸν πάντη
ἀγνωστος εἰς ἀντάξιος, καὶ διπο τότε οὐκολόγησε νὰ μη

λάβη καρμίαν αξιόχεον πρόσδον ή ἀλιθής φιλοσοφίας εἰς διάσημα τοσων αἰώνων, ὃν οἵς τὰτο τὸ φύδες καὶ ἀμύρφον μήιος τῷ φιλοσοφεῖν κατετυρανχῆσε τὰς πολλαῖς, μὲν ὅλον ὑπὲ αὐτοῦ αὐτοῦ πολλάκις νόες ὀξύτατοι καὶ ὀξυδερκέστοι καὶ ίκανώτατοι ὡς γένεις νὰ τις προβιβάσῃ, καὶ νὰ τις σέβεισῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Παλιγγυμεσίας τῆς Φιλοσοφίας Ε'ποχὴ Α'.

Απὸ τὸν ΙΓ' αἰῶνα Ράιμόνδος Λεύκος, ὁ ἐκ Μαιόρκας, ἀρχισκυ ἥδη νὰ μακριώται διπὸ τὸν Αὐτοκτόλιον, ἐκδίδωντας μίαν νέαν Λογικήν, τινὶ ὅποιαν τινὶ ἐπέγραψε πέχυλη μεγάλην, καὶ τινὶ ὅποιαν δύθυς τινὶ ἀνηγκαλισθησαν πολλοὶ, ὅμως τινὶ ἀπέρριψαν πάλιν οἱ θεοφιλότεροι.

Αὐτοφανήσαν ἐις τὸν ΙΔ' αἰῶνα καὶ παρήμην (τοῖς Γιταλοῖς δηλονότι) καὶ Φιλόσοφοι ἀεισοι, καὶ Ποιταὶ, Δαύτης ὁ Αλίγγερος, καὶ Φραγγίσκος ὁ Πεζάρχης, ὁ Βαρλαάμ, Βρυνέτος ὁ Λατῖνος, Γείδων ὁ Καβαλκάντης, Κίνος δὲκ Πισόϊας, καὶ ἄλλοι, ὅπαδες ὅμως πολλὰ ὀλίγυς διπόκησαν.

Πρῶτοι, ὑπὲ τωόντι αὐτοῦ πύρεσσαν τὸν Φιλοσοφίαν εἰς τινὶ Γιταλίαν, εἰσάθησαν οἱ Ελλήνες, ὑπὲ ἥλθον εἰς τὸν όν Φλωρεντίᾳ Σύλλογον καὶ τὸν ΙΔ' αἰῶνα, καὶ ἐκεῖνοι, ὑπὲ μηδὲ τινὶ ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινούπολεως (ή ὅποια ἤκολα θησαν εἰς τὰ 1453 διπὸ τὸν Βένεχμέτ), καὶ τινὶ παντελῆ καταστροφὴν τῆς βασιλείου τῶν Ρωμαίων, ἐπερόστρεζαν εἰς τὸ σκέπος τῶν Μεδίκων, οἱ ὅποιοι φέρωντας μαζί τις τὰ πρωτότυπα συγχρέαματα τῶν Ελλήνων Φιλοσοφῶν, καὶ αὐτακαίνικον παράχιζαν ἄλλο, καὶ νὰ αὐτακαλέσῃ τὰς παλαιὰς Αἰ-